

Dievo atkūrimo projekta

Dievo atkūrimo projektas

Apaštalas Petras, pranašaudamas įvykius, kurie turėjo įvykti po Kristaus antrojo atėjimo, pavartojo terminą „atstatymas“, o tai rodo, kad bus atstatymo laikotarpis. (Apaštalų darbai 3:19–21) Ši programa ragina ne sukurti naują rojų, o atkurti tą rojų, kuris buvo prarastas. Jėzus Evangelijoje pagal Luką 19:10 mums sako, kad Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir išgelbėti tai, kas buvo prarasta. Šio dieviškojo projekto užbaigimui reikalingi tiek pirmasis, tiek antrasis Jėzaus atėjimai. Savo pirmąjį atėjimą jis paaukojo save kaip išpirką, arba atitinkamą kainą, kad būtų panaikintas mirties nuosprendis, paskirtas žmonijai Edeno sode. Antrą kartą jis ateis tam, kad atgaivintų tuos, kurie prarado gyvybę dėl Adomo nusizengimo.

Jei galime įsivaizduoti tobulumą ir laimę, kuria mėgavosi mūsų pirmieji tėvai prieš pažeisdami dieviškąjį įstatymą, tuomet galime bent iš dalies suprasti revoliucinius pokyčius, kurie įvyks pasaulyje, kai sugrįžęs Kristus atkurs prarastą rojų su visomis jo palaimomis. Edeno sodas buvo tik pavyzdys to, koks bus visas pasaulis, kai Dievo atkūrimo planas bus užbaigtas.

Dievo palankumas sugrįžta

Apaštalas sako, kad atgaivinimo laikai ateis iš „Viešpaties akivaizdos“. Šis posakis išverstas iš graikų

kalbos žodžių, reiškiančių „iš Viešpaties akivaizdos“. Šis tipiškai rytietiškas posakis perteikia mintį apie Dievo palankumą, pasireiškiantį žmonijai. Taigi apaštalo išdėstyta visa mintis yra ta, kad Kristaus antrasis atėjimas yra Dievo malonės sugrįžimo žmonijai apraiška, pranašaujanti laikotarpį, kurio metu Jis spindės savo malone žmonijai ir laimins ją, sugrąžindamas į prarastą Edeną namus.

Apaštalas skelbia, kad visi Dievo šventieji pranašai pranašavo ateinančius atkūrimo laikus. Dovydas buvo vienas iš tų pranašų, kurie daug kalbėjo šia tema. Savo trisdešimtojo psalmo 5 eilutėje jis mini tai, susiedamas su mintimi apie Dievo sugrįžtančią malonę. Jis sako: „Nes Jo pyktis trunka tik akimirka; Jo malonėje yra gyvenimas; verksmas gali trukti visą naktį, bet džiaugsmas ateina ryte.“⁴⁴ Dievo pyktis prieš jo sukurtus žmones prasidėjo, kai mūsų pirmieji tėvai nepakluso jo įstatymui. Dėl to jie buvo nuteisti mirties bausme ir išvaryti iš savo tobulos Edenos buveinės. Kadangi jų vaikai gimė netobuli, mirties bausmė perėjo jiems ir visai žmonijai. Visas pasaulis išgyvena sielvarto ir mirties naktį.

Nors šis Dievo rūstybės pasireiškimas tęsiasi jau šešis tūkstančius metų, tačiau, žiūrint iš Dievo malonių ir palaiminimų amžinybės perspektyvos, tai truko tik akimirksnį, o kiekvienam individui tai truko ne ilgiau nei keletą trumpų metų nuo lopšio iki kapo.

Ši Dievo nepalankumo naktis netruks amžinai. Dievas vėl atsigręs į žmoniją. Jo palankumas pirmą kartą pasireiškė, kai Jis pasiuntė savo Sūnų, kad šis taptų žmonių Atpirkėju, o antrą kartą – kai Jis pasiuntė Jį

atkurti žmoniją, kurią Jis atpirko. Dovydas priduria: „Jo palankume yra gyvenimas“, o tai reiškia, kad kai Dievas vėl nusišypsos žmonijai, ligos ir mirtis pasibaigs. Tai reiškia, kad ilga nuodėmės, sielvarto ir mirties naktis baigsis džiaugsmo rytmečiu.

Išpirkimo darbas

Kaip jau minėta, ateinantys atkūrimo laikai tampa įmanomi dėl Kristaus išganymo darbo, įvykdyto jo pirmojo atėjimo metu. Apie tai kalba pranašas Ozejas, kai, kalbėdamas kaip Viešpaties tarpininkas, sako: „Aš išpirksiu juos iš kapo galios; aš išgelbėsiu juos iš mirties; o mirtie, aš būsiu tavo rykštė; o kape, aš būsiu tavo sunaikinimas; atgaila bus paslėpta nuo mano akių.“ Ozejas 13:14

Atkreipkite dėmesį, kaip Dievo pranašas ką tik pacituotame tekste susieja išpirką su mirties sunaikinimu. Naujasis Testamentas paaiškina šią filosofiją, parodydamas, kad Jėzus, Dievo Sūnus, buvo Dangiškojo Tėvo pasiųstas į pasaulį, kad taptų šia išpirka. Jis atėjo mirti – „teisusis už neteisiuosius“ (1 Petro 3:18). Paulius aiškina, kad visa tai vyko pagal Dievo valią, susijusią su Jo tikslu išgelbėti žmoniją nuo mirties. Mat, kaip sako apaštalas, „yra vienas Dievas, ir vienas tarpininkas tarp Dievo ir žmonių – žmogus Kristus Jėzus, kuris atidavė save kaip išpirką už visus, kad tai būtų liudijama tinkamu laiku.“ 1 Timotiejui 2:5, 6

Kristaus atpirkimo darbo nauda žmogui prieinama tik su sąlyga, kad jis žino ir tiki, todėl apaštalas mus užtikrina, kad šis žinojimas bus „apliudytas“ visiems

„atėjus laikui“. Laikas, kai pasauliui bus paliudytas Kristaus atpirkimo žinojimas, bus Mesijo laikotarpis, kuris prasidės po Mokytojo antrojo atėjimo.

Visi Dievo pranašai

Petras mums sako, kad faktai apie ateinančius atkūrimo laikus buvo liudijami visų Dievo šventųjų pranašų lūpomis nuo pat pasaulio pradžios. Senojo Testamento raštų tyrimas rodo, kad tai tiesa. Izaijas buvo vienas iš šių šventųjų pranašų, ir jis pateikia daug informacijos apie atkūrimą. Savo pranašystės 35 skyriuje jis mums pasakoja apie aklųjų akių atvėrimą, kurčiųjų ausų atkimimą, nutylėjusios liežuvio išlaisvinimą ir apie tai, kad raišas šoks kaip elnias.

Izaijas taip pat kalba apie „kelio“, kuris bus atvertas žmonėms, kelią, vedantį į šventumą arba tobulumą. Jis sako, kad, skirtingai nuo siauro kelio į gyvenimą šiame Evangelijos amžiuje, šiame greitkelyje viskas bus labai aišku – taip aišku, kad paprastas keliautojas, nors ir neišsilavinęs, nepasiklys. Tai sutampa su kitais pranašiškais teiginiais apie tą laiką, kurie mums sako, kad tada Viešpaties pažinimas užpildys žemę, kaip vandenys dengia jūrą. Izaijas 11:9; Habakuko knyga 2:14

Izaijas taip pat užtikrina mus, kad šiame kelyje nebus liūto. Petras mums sako apie dabartinį laiką, kad „velnias, kaip riaumojantis liūtas, vaikšto aplinkui, ieškodamas, ką galėtų praryti“. (1 Petro 5:8). Pasak Evangelijos pagal Joną, Šėtonas turi būti surištas pačioje ateinančių atkūrimo laikų pradžioje. (Apreiškimas Jonui 20:1,2). Taigi pranašas buvo

visiškai teisingas, sakydamas, kad joks liūtas nepasieks kelio, vedančio atgal į gyvenimą ir rojų.

Izaijas toliau apibūdina šventumo kelią, sakydamas: „Ten nebus liūto, nei joks žiaurus žvėris juo neis; jų ten nebus.“ Biblija pasakoja apie daugybę įvairių žvėrių, kurie per amžius vargino ir kankino žmones. Apie kai kuriuos iš šių žvėrių užsimena Danielius ir Jonas. Jie simbolizuoja vienokias ar kitokias žvėriškas valdžias, kurios išnaudojo ir engė žmones. Tačiau prieš įkuriant Mesijo karalystę visi šie „žvėrys“ turi būti sunaikinti; taigi, iš tiesų „ten nebus jokių žiaurių žvėrių“. Izaijas 35:9

Galiausiai pranašas mums sako, kad šiuo keliu „Viešpaties išpirktieji sugrįš ir ateis į Sioną su giesmėmis ir amžina džiaugsmu ant savo galvų: jie patirs džiaugsmą ir linksmybes, o sielvartas ir dejonės pabėgs“. Iš tiesų, tai buvo Dievo tikslas išpirkant žmoniją; būtent, kad jie galėtų sugrįžti iš mirties ir vėl patirti gyvenimo džiaugsmą. Tai džiaugsmas, kuris gerokai pranoks jų ankstesnę „“ patirtį, nes jie pažins Dievą, o jei toliau gyvens, turės Jo palankumą ir Jo palaiminimą, kuris praturtina. Izaijo 35:1; Patarlių 10:22

Žvelgiant iš pranašysčių perspektyvos, matyti, kad atstatymas apima prisikėlimą. Yra Biblijos tyrinėtojų, kurie noriai pripažįsta, kad Kristaus antrasis atėjimas lems tam tikrą ribotą tuometinės gyvosios kartos atsivertimą. Tačiau jie bando apriboti atkūrimo apimtį šiuo vadinamuoju atsivertimu, nesuvokdami, kad jei turi būti palaimintos visos žemės giminės ir jei turi būti „visų dalykų atkūrimo laikai“, tai reiškia, kad tiek

mirusiesiems, tiek gyviesiems bus suteikta galimybė būti palaimintiems. Taigi, žiūrint iš pranašysčių perspektyvos, matyti, kad atkūrimas apima prisikėlimą.

Jobas buvo dar vienas iš Dievo šventųjų pranašų, ir jis išreiškė prisikėlimo viltį, sakydamas: „Jei žmogus mirs, ar jis vėl gyvens? Visą man paskirtą laiką aš lauksiu, kol ateis mano permaina. Tu pašauksi, ir aš tau atsakysiu; tu trokš savo rankų darbo.“ (Jobas 14:14, 15). Taigi Jobas išreiškė tikėjimą, kad išgirs Viešpaties balsą, kviečiantį jį išeiti iš kapo. Jėzus pritaria šiai mintčiai ir ją išplečia, sakydamas: „Nenustebkite dėl to, nes ateina valanda, kai visi, esantys kapuose, išgirs jo (Žmogaus Sūnaus) balsą ir išeis.“ Evangelija pagal Joną 5:28, 29

Sodomiečių atkūrimas

Ezechielis buvo dar vienas iš Dievo šventųjų pranašų, ir jis pabrėžia faktą, kad net tokie nedorėliai kaip sodomiečiai bus sugrąžinti iš kapų atkūrimo laikais. Barėdamas žydus už jų neištikimybę, tačiau tuo pačiu metu primindamas jiems apie prisikėlimo viltį, Ezechielis sako: „Kai jūsų seserys, Sodoma ir jos dukterys, sugrįš į savo ankstesnę padėtį, tada ir jūs su savo dukterimis sugrįšite į savo ankstesnę padėtį.“ Ezechielio 16:55

Tai, žinoma, nereiškia visuotinio nedorėlių išgelbėjimo, neatsižvelgiant į jų paklusnumą dieviškajam įstatymui, tačiau tai reiškia išgelbėjimo galimybę visiems. Jėzus apie sodomiečius sakė, kad jiems teismo dieną bus lengviau nei tam tikrų žydų miestų gyventojams (Evangelija pagal Matą 10:15; 11:24). Galimybė gauti

amžinąjį gyvenimą, su sąlyga, kad bus laikomasi įstatymo, bus suteikta visiems atkūrimo laikotarpiu, ir mes matome, kaip ji bus palankesnė sodomiečiams nei daugeliui kitų.

Žydų tauta buvo labai palaiminta Viešpaties, o jų nuodėmė buvo padaryta turint daugiau šviesos nei sodomiečių. Todėl jiems reikės didesnio nuolankumo, kad vėl suderintų savo gyvenimą su Viešpaties įstatymu. Jėzus sakė, kad jei galingi darbai, kurie buvo atlikti Kapernaume, būtų buvę atlikti Sodomoje, sodomiečiai būtų atgailavę (Evangelija pagal Matą 11:21–23). Sodomoje bus atlikta daug didžiųjų darbų. Jie bus pažadinti iš mirties miego ir, esant pačioms palankiausioms aplinkybėms, gaus progą atgailauti ir gyventi, ir, be abejonės, dauguma jų atgailaus ir džiaugsmingai žengs keliu į amžinąjį gyvenimą.

Prisikelsiantys vaikai

Jeremijas taip pat buvo šventas Viešpaties pranašas, ir jis daug kalba apie atkūrimą. Jo pranašystės 31 skyriuje randame pažadą dėl vaikų prisikėlimo. Šis pažadas susijęs su tais vaikais, kuriuos Herodas išžudė Jėzaus gimimo metu, tačiau vis dėlto rodo, kad Dievo tikslas yra atgaivinti visus tuos, kurie mirė dar būdami vaikai. Koks nuostabus jausmas bus motinoms, kai jų vaikai bus jiems sugrąžinti ir jos turės privilegiją juos auginti taip, tarsi jie nebūtų mirę. Pranašas sako:

„Taip sako Viešpats: Ramoje girdimas balsas – rauda ir didelis verksmas; Rachelė verkia dėl savo vaikų ir nenori, kad ją paguostų, nes jų nebėra. Taip sako

Viešpats: „Sustabdyk savo verksmą ir neleisk ašaroms tekėti iš akių, nes tavo darbas bus atlygintas, – sako Viešpats. Jie sugrįš iš priešo žemės. Taigi tavo palikuonims yra viltis, – sako Viešpats. Tavo vaikai sugrįš į savo žemę.“ Jeremijo 31:15–17

Pranašas Danielius taip pat pranašavo ateinančius atkūrimo laikus, nurodydamas, kad jie seks po didžiojo suspaudimo laikotarpio, kuriuo dabar baigiasi dabartinis amžius. Jis sako, kad „minios, miegantys žemės dulkėse, pabus“. (Danieliaus 12:2). Kai Dievas paskelbė mirties nuosprendį mūsų pirmiesiems tėvams, Jis tarė: „Nes tu esi iš dulkių, ir į dulkes sugrįši.“ (Pradžios 3:19). Tai reiškia Adomo mirties nuosprendžio panaikinimą ir miegantųjų sugrąžinimą į gyvenimą. Koks gražus būdas iliustruoti palaimingą atkūrimo darbą!

Amosas buvo dar vienas iš Dievo šventųjų pranašų, ir kalbėdamas Viešpaties vardu jis sako: „Tą dieną Aš atstatysiu sugriuvusią Dovydo palapinę ir užtaisysiu jos plyšius; Aš atstatysiu jos griuvėsius ir pastatysiu ją kaip senais laikais.“ (Amoso 9:11). Dovydo palapinė – tai ta, kurią jis pastatė, kad joje būtų laikoma Sandoros skrynja, kai ji buvo sugrąžinta Izraeliui iš priešų rankų. Sandoros skrynja buvo nuostabus Dievo buvimo ir palankumo simbolis. Ji kurį laiką buvo atimta iš izraelitų, o kai ji jiems buvo sugrąžinta, tai reiškė, kad Dievo palankumas vėl nusileido ant tos tautos, ir tai žymėjo didelio džiaugsmo laiką.

Todėl Dovydo palapinės atstatymas yra simbolis, rodantis, kad Dievo palankumas vėl bus sugrąžintas Izraeliui, po to, kai ilgą laiką buvo nuo jo atimtas.

Būtent tai ir įvyks Izraelio bei viso pasaulio labui „atstatymo laikais“. Ši pranašystė cituojama „Apaštalų darbų“ 15 skyriuje, o jos išsipildymas rodomas kaip Kristaus antrasis atėjimas, ir tada bus palaiminti tiek pagonys, tiek žydai. Cituojame:

„Jokūbas tarė: „Broliai, išklauskite mane. Simonas mums papasakojo, kaip Dievas pirmiausia įsikišo, kad iš pagonių išsirinktų tautą savo vardui. Pranašų žodžiai, „ „, sutampa su tuo, kaip parašyta: „Po to aš sugrįšiu ir atstatysiu Dovydo sugriuvusią palapinę. Jos griuvėsius atstatysiu ir ją atkursiu, kad likusi žmonija ieškotų Viešpaties, net visi pagonys, kurie neša mano vardą, – sako Viešpats.“ Apaštalų darbų 15:13–17

Čia mums parodoma, kad Dievo tikslas tarp pirmojo ir antrojo Jėzaus atėjimo nebuvo atversti pasaulį, o tik iš pagonių atrinkti nedidelę bendruomenę, kuri ateityje dalyvautų Viešpaties karalystės darbe – išrinkti „tautą savo vardui“. Be to, čia išdėstomas šlovingas Dievo meilės tikslas, nes mums sakoma, kad po to, kai ši „tauta Jo vardui“ bus išrinkta iš pagonių, Dievo palankumas sugrįš žydams. Tada ir visi pagonys turės galimybę ieškoti Viešpaties.

Išgelbėtojai Siono kalne

Abdijo knyga taip pat buvo vienas iš Viešpaties šventųjų pranašų, ir pačioje savo pranašystės paskutinėje eilutėje jis sako: „Išgelbėtojai pakils ant Siono kalno, kad teistų Ezaugo kalną; ir karalystė priklausys Viešpačiui.“ Paprastai mes galvojame tik apie vieną Gelbėtoją, ir iš tiesų Jėzus yra pasaulio Gelbėtojas. Be Jėzaus pralieto kraujo niekam nebūtų

išgelbėjimo. Vis dėlto tie, kurie seka jo pėdomis, yra kviečiami kartu su juo dalyvauti darbe, kuriuo pasauliui atnešamas išgelbėjimas. Jie kenčia ir miršta kartu su juo, kad galėtų gyventi ir karaliauti su juo jo karalystėje, o jo karaliavimas skirtas pasauliui išgelbėti nuo mirties.

Apreiškimo Jonui 14:1–4 atskleidžiama šių Gelbėtojų ant Siono kalno tapatybė. Evangelija pagal Joną sako: „Tada aš pažvelgiau, ir štai priešais mane stovėjo Avinėlis ant Siono kalno, o su juo – 144 000, kurių kaktose buvo užrašytas jo vardas ir jo Tėvo vardas.“ Dabar galime suprasti, ką Jokūbas turėjo omenyje, kalbėdamas apie tautą, surinktą iš pagonių – tautą Dievo vardui. Iš pradžių ši šlovinga galimybė buvo skirta tik žydams, tačiau kaip tauta jie ją atmetė, ir Viešpats kreipėsi į pagonis, kad surinktų visą nustatytą gelbėtojų skaičių, kurie turėjo būti simboliniame Siono kalne kartu su Jėzumi. Jie visi privalo nešti Tėvo vardą, nes visi yra priimami į dieviškąją šeimą ir taip tampa Dievo valdovų namais naujojoje karalystėje.

Jėzaus pasekėjai, kurie vaizduojami kaip Išgelbėtojai kartu su Juo ant Siono kalno karalystės laikotarpiu, yra tokie ne todėl, kad paaukojo save kaip išpirką. Iš tiesų, jiems to daryti nebūtina. Tačiau dėl jų ištikimybės sekant Jėzumi iki aukos mirties jiems suteikiama teisė kartu su juo dalytis palaiminimais, pažadėtais dėl jo išpirkos darbo. Kai, kaip rodo pranašas, Gelbėtojai stovės ant Siono kalno, tai bus laikas, kai „karalystė priklausys Viešpačiui“. Tai bus atstatymo laikas.

Paskutiniųjų dienų palaiminimai

Mika buvo dar vienas iš šventųjų pranašų, ir jis daug kalba apie atkūrimą. 4 skyriuje, 1–4 eilutėse, skaitome: „Bet paskutinėmis dienomis įvyks taip, kad Viešpaties namų kalnas bus įtvirtintas kalnų viršūnėse ir iškilęs virš kalvų; ir tautos plūs į jį. Ir daug tautų ateis ir sakys: „Eikime į Viešpaties kalną ir į Jokūbo Dievo namus; Jis mus mokys savo kelių, ir mes vaikščiosime Jo takais; nes iš Siono išeis įstatymas, o Viešpaties Žodis – iš Jeruzalės. Jis teis daugybę tautų ir sudraus tolimas galingas tautas; jos savo kardus perdirbs į plūgų geležtes, o ietis – į genėjimo kirtiklius: tauta nebekels kardo prieš tautą, ir jie daugiau nebesimokys kariauti. Bet kiekvienas sėdės po savo vynmedžiu ir po savo figmedžiu, ir niekas jų negąsdins, nes tai pasakė kareivijų Viešpaties lūpos.“

Remdamiesi Danieliaus 2:35–44, matysime, kad „Viešpaties kalnas“ yra Viešpaties karalystė. Atkreipkite dėmesį, kokios praktiškos yra atkūrimo palaimos, kurios bus suteiktos pasauliui per tą karalystės laikotarpį. Vaizdas prasideda nuo „paskutinių dienų“ – to laikotarpio, per kurį senoji šėtoniška tvarka bus panaikinta didžiojo suspaudimo metu. Žmonės, apimti sielvarto, kreipsis į Viešpatį, prašydami pagalbos ir nurodymų, ką daryti – kaip išsivaduoti iš griuvėsio, kurį sukėlė žmonijos savanaudiškumas ir kvailystė.

Pripažindami naująją karalystę, jie bus mokomi Viešpaties kelių, kurie bus taikos, o ne karo keliai. Ekonominis saugumas taip pat bus vienas iš tos naujosios Mesijo karalystės dienos bruožų. Kiekvienas

žmogus „gyvens po savo vynmedžiu ir „ “ po savo figmedžiu“. Žinoma, neturime to suprasti tiesiogine prasme, nes tai tėra saugumo ir laimės vaizdinys, kuriame niekas nebijos. Idėja yra ta, kad atkūrimo laikais visiems bus gausiai aprūpinta. Šis aprūpinimas bus nuolatinis ir truks tol, kol žmogus toliau laikysis Dievo įstatymų.

Visuotinė religija

Habakuko knyga buvo šventas Viešpaties pranašas, ir jis pasakoja apie tą atkūrimo dieną, sakydamas, kad „žemė bus pripildyta Dievo šlovės pažinimo, kaip vandenys dengia jūrą“. (Habakuko knyga 2:14). Kitas šventasis pranašas, Sofonijas, taip pat kalba apie Dievo duotą apšvietimą, kuris tuo metu ateis žmonėms. Cituojame: „Tuomet aš atiduosiu žmonėms gryną kalbą, kad jie visi šauktųsi Viešpaties vardo ir tarnautų Jam vieningai.“ Sofonijas 3:9

Šėtono akis apakinančios įtakos bus išsklaidytos Dievo šlovės pažinimo šviesa. Tyra kalba – mokymas –, kuri tuomet bus suteikta žmonėms, kaip sako pranašas, paskatins visą žmoniją šauktis Viešpaties vardo ir tarnauti Jam vieningai. Taip tikrasis Dievo pažinimas bus atkurtas per tuos atkūrimo laikus.

Pranašas Zacharijas, kuris taip pat kalbėjo Viešpaties vardu apie tą džiugią atkūrimo dieną, išsamiai paaiškina, kaip karalystės laikotarpio apšviečiantys poveikiai paveiks žmones. Jis sako: „Tą dieną šviesos šaltiniai nebešvies, tačiau bus nepertraukiama diena! Tik Viešpats žino, kaip tai galėtų įvykti. Nebus įprastos

dienos ir nakties, nes vakare vis dar bus šviesu.“
Zacharijas 14:6, 7

Čia kalbama apie laipsnišką apšvietimą. Lengva suprasti, kaip tai įvyks. Mesijo karalystė pirmiausia bus įkurta tarp gyvų kartų. Suvokdami, kokia didelė yra žemė ir kiek daug žmonių joje gyvena, galime suprasti, kodėl praeis šiek tiek laiko, kol visi sužinos apie naująją karalystę. Taip pat prireiks laiko, kol žmonės atsikratys savo prietarų apie Dievą, kad galėtų Jį tikrai pažinti.

Tada bus milijardai mirusiųjų, kuriems, prisikėlus iš mirusiųjų, reikės mokytis tikrojo Dievo pažinimo. Jie nieko neišmoko būdami kapuose. Todėl, kai jie bus išvesti iš kapų, jiems reikės sužinoti apie tikrąjį Dievą, kad turėtų galimybę laikytis Jo įstatymų. Taigi žmonių apšvietimo darbas tęsis per visą tūkstantmetę karalystės „dieną“.

Per tą laikotarpį bus iš dalies šviesu, iš dalies tamsu. Tai reiškia, kad tai bus laikas, kai žmonių aklumas ir prietarai bus palaipsniui pašalinami. Kol darbas nebus baigtas, pasaulyje vis dar bus šiek tiek simbolinės tamsos, tačiau vakare, arba tos šlovingos dienos pabaigoje, bus visiškai šviesu. Iki to laiko „Teisumo Saulės“, apie kurią pranašavo pranašas Malachijo knygoje, apšviečiantis ir gydantis poveikis bus išsklaidęs visus tamsos rūkus, o „ “ žinios apie Dievo šlovę užpildys žemę. Malachijas 4:2

Apčiuopiamos palaimos

Kristaus antrojo atėjimo rezultatas bus šlovingas. Palaiminimai, kurie bus suteikiami per jo karalystės

valdymą, bus labai praktiški. Remiantis visų Dievo šventųjų pranašų, kurie pranašavo atkūrimo laikus, liudijimais, šie palaiminimai bus:

Pažinimas apie tikrąjį Dievą ir jo planą, užbaigiantis visas nesuskaičiuojamas prietaringas pažiūras, kurios nuo Edeno laikų kankina sutrikusį pasaulį

Išsilaisvinimas nuo visų rūšių ligų

Išsilaisvinimas nuo Adomo mirties

Jokių daugiau karų

Ekonominis saugumas visiems.

Visos šios labai praktiškos ir džiuginančios Mesijo karalystės gėrybės nebus suteiktos besąlygiškai. Apaštalas Petras, pasakodamas apie „atstatymo laikus“, labai atsargiai mums primena, kad „įvyks taip, jog kiekviena siela, kuri neklausys to pranašo, bus sunaikinta iš tautos“. (Apaštalų darbai 3:23). Būtent ši mintis atkreipia mūsų dėmesį ir avies bei ožkų palyginime. Tiems, kuriuos simbolizuoja avys, sakoma: „Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite karalystę, paruoštą jums nuo pasaulio pradžios.“ Tačiau ožiams, nepaklusniesiems, sakoma: „Pasitraukite nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį“, arba, kaip rodo paskutinė eilutė, „amžiną bausmę“. Pagal graikų kalbą tai reiškia „atskyrimą“ nuo gyvenimo. Evangelija pagal Matą 25:31–46

Kaip rodo palyginimas, to laikmečio paklusnieji, avių klasė, atgaus savo pirminę viešpatiją. Ta viešpatija apėmė žemę ir viską, kas yra žemėje. Taigi vėl susiduriame su atkūrimo idėja – rojaus atkūrimu, kurio

apimtis ir poveikis apima visą pasaulį. Kokia šlovinga viltis tai yra vargšam, nuodėmės apimtam ir mirštančiam pasauliui. Mums dabar praktiškai neįmanoma įsivaizduoti pokyčių, kurie įvyks žemėje dėl dieviškojo atkūrimo projekto pradžios.

Pagalvokite apie pokyčius, kuriuos atneš ligų ir mirties sunaikinimas! Pagalvokite apie kitus pokyčius, nes nebebus karų. Įsivaizduokite pokyčius, kurie įvyks, kai žmonės išmoks pažinti, mylėti ir nuoširdžiai tarnauti tikrajam Dievui. Pagalvokite, ką reikš tai, kai meilė, o ne savanaudiškumas, taps visos žmogiškosios veiklos varomąja jėga!

Pagalvokite apie pasikeitusį požiūrį, kai žmonės nebereikės galvoti apie mirtį ir jai ruoštis. Įsivaizduokite prieš juos atsiveriančią amžiną džiaugsmo pilną ateitį vietoj trumpo, neramaus gyvenimo, kurį, geriausiai atveju, sudaro tik nedidelė laimės dalis, o likusią dalį – nusivylimas ir sielvartas. Pasakydami vieno iš Dievo įkvėptų ir šventų pranašų žodžiais, pagalvokite apie laiką, kai „Dievas nušluos visas ašaras nuo jų akių; ir nebebus mirties, nei sielvarto, nei verksmo, nei skausmo: nes visa tai praėjo amžinai.“ Apreiškimas Jonui 21:4

Ar tai neįmanoma? Ne, Dievui nieko tokio nėra neįmanoma. Mums tai galbūt atrodo neįmanoma, nes niekada anksčiau nieko panašaus nematėme. Mums atrodo neįmanoma net pati gyvybė; kitaip tariant, nesuprantame, kas yra gyvybė. Kas yra pakankamai išmintingas, kad paaiškintų mums širdies plakimo filosofiją? Tačiau Dievas, Kūrėjas, sukūrė širdį ir širdies plakimą, ir tas pats Dievas yra visiškai pajėgus

atkurti širdies plakimą milijarduose žmonių krūtinių, kurios kadaise silpnai plakė, teikdamos šiek tiek gyvybės, bet galiausiai pasidavė mirties niokojimui, nes Dievo teisingumas nusprendė, kad nė viena netobula žmogiškoji būtybė negalėtų toliau gyventi.

Šis šlovingas atkūrimo projektas bus įgyvendintas per Mesijo karalystę, kuri netrukus bus įkurta. Toliau melskimės už tą dieną, kaip mus mokė Jėzus: „Teateinie Tavo karalystė, tebūnie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.“ Evangelija pagal Matą 6:10